

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

Με το τεύχος αυτό τα «Τετράδια» συμπληρώνουν μian ολόκληρη δεκαετία. Πρωτοκυκλοφόρησαν το φθινόπωρο του 1980 έχονταςβάλει σαν στόχο να ενισχύσουν τις προσπάθειες κριτικής αντιμετώπισης της σύγχρονης μας πραγματικότητας και να συμβάλουν στο άνοιγμα ενός ουσιαστικού δημοκρατικού διαλόγου γύρω από την κρίση που αντιμετώπισε και αντιμετωπίζει η ελληνική αριστερά.

Κινούμενα στα πλαίσια της θεμελιακής γι' αυτά αρχής του πολιτικού πλουραλισμού, του δημοκρατικού διαλόγου και της έμπρακτης κατοχύρωσης της ετερογένειας, επεδίωξαν και θέλησαν να παραμείνουν ένα κατ' εξοχήν α-δέσποτο πολιτικό έντυπο με βασική φιλοδοξία να αντανakλούν οι σελίδες του τις αγωνίες, τους προβληματισμούς και τις τυχόν προτάσεις όλων εκείνων που με τον τρόπο τους εξακολουθούν να λειτουργούν κριτικά απέναντι στο κυρίαρχο μοντέλο και την πλαστικοποιημένη εκδοχή ζωής που καθημερινά αναπαράγει.

Δεν ήταν λίγες οι ανακατατάξεις και οι αλλαγές που συντελέστηκαν στο περιοδικό τα χρόνια που πέρασαν. Μια σαφή ιδέα της ροής αυτής μπορεί να αποκομίσει ο οποιοσδήποτε θα είχε την υπομονή να ξεφυλλίσει το παρελθόν του. Για μας είναι φυσικό ότι ένα μεγάλο μέρος από τους διάφορους συνεργάτες μας θρίσκειται τώρα κάπου αλλού.

Τα «Τετράδια» δεν προσχώρησαν τελικά στην λογική της κλειστής ομάδας, φάρου φωτός και απόλυτης ορθοδοξίας, αλλά σε πλήρη αντίθεση με την παραπάνω άποψη υιοθέτησαν την λογική μιας ατελούς και αντιφατικής απόπειρας που στην χειρότερη περίπτωση δεν είχε να χάσει τίποτα και στην καλύτερη να ανακαλύψει τον κόσμο στις πραγματικές του διαστάσεις, πέρα από τα ερείπια της μυθοπλασίας της ιστορικής αριστεράς.

Και είναι γιαυτό σαφές ότι σ' αυτή την μοναχική και χωρίς κηδεμονεύσεις πορεία, τα άλματα και οι υποχωρήσεις να είναι πιο επικίνδυνα, αλλά και γιαυτό ακριβώς – ίσως – και πιο τολμηρά. Σε τελευταία ανάλυση όλα σ' αυτή τη ζωή έχουνε κάποιο ρίσκο και πολλοί από αυτούς που νομίζουμε ότι παραμένουν συνεπείς δεν είναι παρά απλώς απολιθωμένοι. Τα «Τετράδια» διαφοροποιούνται από αυτή τη λογική συνέπειας και προκρίνουν αυτό που αρκετοί πραγματικοί μας φίλοι καλόπιστα αποκαλούν ειδωλολατρικό μας κατήφορο ή πορεία προς το μηδέν. Διευκρινίζουμε ότι τα υπαρκτά μας απωθούν και τα ιδανικά δεν τα διακρίνουμε στον ορίζοντα, γιατί – πράγματι – μέχρι σήμερα, μόνο λίγες ψηφίδες έχουμε βρει. Το ψηφιδωτό, γνωρίζουμε πια ότι είναι ένα πολύ μακρινό

ζητούμενο, στο βαθμό που αρνούμαστε την πλαστικοποιημένη μαζική εκδοχή του και θα επιμένουμε – χωρίς υποχώρηση – να κουβαλά ο κάθε τεχνίτης την δική του ψηφίδα. Έχοντας μια λογική άρνησης της ασκούμενης πολιτικής, αρνούμαστε να ασκήσουμε πολιτική με τους τρέχοντες όρους, ακόμα και όταν αυτό μειώνει σε βαθμό επικίνδυνο την κυκλοφορία μας.

Η μη άσκηση πολιτικής με τους τρέχοντες όρους δεν σημαίνει όμως ότι τα «Τετράδια» είναι ένα περιοδικό που ακυρώνει τον υπότιτλό του. Επιδιώξή τους ήταν αλλά και θα είναι να ενισχύσουν τον χαρακτήρα τους ως περιοδικού πολιτικής παιδείας, ως περιοδικού που επιδιώκει να διαμορφώσει κριτήρια διαφορετικά από αυτά που δέσποσαν στα μεταπολιτευτικά μας ήθη.

Έτσι τα «Τετράδια» θα εξακολουθήσουν να παραμένουν ένα α-δέσποτο πολιτικό περιοδικό με κεντρικό άξονα την κριτική των σύγχρονων κοινωνικών και πολιτικών στερεοτύπων από την σκοπιά της λογικής εκείνης που πιστεύει ότι η πορεία ανάδειξης των πολιτών σε αυτοκινούμενα υποκείμενα, δεν μπορεί παρά να είναι στενά συνυφασμένη με την ελευθερία του καθενός να σκέφτεται διαφορετικά, με το δικαίωμά του να διεκδικεί κάτω από τις οποιεσδήποτε συνθήκες την ατομική του ή συλλογική αυτοδιάθεση.

ΤΑ ΤΕΤΡΑΔΙΑ